

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-7

Jutge i part

PARCIAL • El magistrat del polèmic tripijoc del poder judicial entre el PP i el PSOE jutjarà ara els dirigents independentistes per l'1-0

DUR • Marchena es veu obligat a renunciar a la presidència del Suprem per l'escàndol i serà recusat per les defenses

NACIONAL

P16-17

Accident ferroviari mortal a Rodalies

L'esfondrament d'un mur on s'havien fet obres de manteniment l'any passat va fer descarrillar un tren a Vacarisses

Els fets van provocar un mort, un home de 36 anys de Castellbell i el Vilar, i 49 ferits

El tren descarrilat, en un punt on hi ha hagut ja altres incidents semblants, fins ara, sense víctimes mortals ■ ORIOL DURAN

finques Pous

Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**

COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:

- 6 mensualitats garantides
- Despeses d'advocat i procurador
- Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €

12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS

MATARÓ
C/ Pujol 20 · 08301 · 93 790 39 45
finquespous@finquespous.cat

www.finquespous.cat

NACIONAL P12

La policia nega l'atac al noi que va perdre l'ull l'1-0

Posen en dubte que Español rebés el cop d'una pilota de goma

26N P14

El Punt Avui us convida als Premis Republicans de l'Any

GP CARLES UJADAS

fem **45 ANYS** AL TEU SERVEI DES DEL 1973

ASSESSORS I ESTILISTES D'IMATGE PERSONAL
PERRUQUERIA HOME I DONA - ESPECIALISTA BARBER
POSTISSERIA I TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MODELATS DE TOTS ELS ESTILS
COLORS TRADICIONALS, NATURALS I FANTASIA

Cami Ral, 23
Premià de Mar
Tel. 93 752 39 91
www.carlespujadas.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell i Gamero

Panikkar

“La saviesa consisteix a reconèixer la singularitat d'un instant, és a dir, que cada moment és únic i irrepetible i per

això en cada moment ens juguem el nostre destí. Qui no viu en la sorpresa i el miracle de cada dia, no viu.” Aquesta frase és de Raimon Panikkar. Ara que ja s'acaba l'Any Panikkar, a propòsit del centenari del seu naixement, és un bon moment per conèixer, aprofundir i –en la mesura que cadascú ho cregui convenient i oportú– assumir la dimensió intel·lectual i humana d'aquest pensador poc corrent que no deixava ningú indiferent. Panikkar va mirar d'obrir noves perspectives, generar dubtes nous, i va ser capaç d'harmonitzar les tres tradicions religiosofilosòfiques: budisme, cristianisme i hinduisme, i entrellagar-les tant en la seva obra com en la seva vida. De pare indi i hindú, i de mare catalana i catòlica, Panikkar va desenvolupar la seva feina en aquest món entre els Estats Units, Itàlia, l'Índia i Catalunya, fent bona aquella màxima

Panikkar defensava l'harmonia dels uns amb els altres, de nosaltres amb la natura i, és clar, amb nosaltres mateixos

de Ramon Llull: “L'altre és un element providencial per a la construcció d'un mateix.” Un pensament que tant Panikkar com Llull duien fins a la màxima expressió, mimetitzant-se amb l'altre. Trobo que amb els temps que corren no ens aniria gens malament fer-nos-el nostre, aquest plantejament. Voler conèixer l'altre, empatitzar-hi i caminar plegats. “Com més gosem caminar per nous senders –va deixar escrit–, més necessitat tenim d'estar arrelats a la pròpia tradició i oberts a les altres, que ens fan adonar que no estem sols i que ens permeten assolir una visió més àmplia de la realitat.” Panikkar creia que es podria fer sense necessitat de destruir les diversitats culturals, que, al capdavall, s'encaminen a la realització de la persona, sempre en procés de creació, de recreació. Panikkar defensava l'harmonia dels uns amb els altres, de nosaltres amb la natura i, és clar, amb nosaltres mateixos. “La vida és risc, el risc és l'aventura i és aquí on radica la novetat que ens permet crear; la creació es produeix cada dia, quelcom absolutament nou i imprevisible.” Panikkar en estat pur.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Filosofia i religió

Una altra reforma educativa. Diuen que és la novena des que es va instaurar la democràcia. Si em diguessin que és la dotzena o la vintena, també m'ho creuria. Cada partit que va ocupant alternativament el govern d'Espanya en fa una que derogava l'anterior. Com que els partits amb aquesta facultat han estat per ara només dos, el PSOE i el PP, l'amenitat és escassa i previsible. Un treu l'assignatura obligatòria de religió, l'altre la recupera. Un reforça la filosofia, l'altre la suprimeix. Els mestres se n'exclamen perquè no saben mai a què atènyer-se i també perquè, amb tants problemes professionals com tenen i tant com els nous temps i la nova demografia exigeixen de l'escola i d'ells mateixos, tot sempre acaba reduït a la religió i a la filosofia. Aquest és el titular quan es presenten les noves lleis.

Parlem d'aquestes dues assignatures, si tant volen. Els professors que les imparteixen em mataran però jo, per blindar-les, perquè no se'n parlés més i perquè també tinc idees, inclouria la filosofia dins l'assignatura de literatura, i la de religió, o religions, en

“Cada llei educativa incideix en aquestes dues assignatures

la d'història. No és un gènere literari, la filosofia? Tret de Sòcrates, que va ignorar el paper i llapis, tots els altres que el van seguir s'han expressat per escrit. I quins escrits, alguns! El mateix Plató, sense anar gaire més lluny de Sòcrates. Sí, ja ho sé: la filosofia estimula el pensament. Però també compleix aquesta funció la novel·la o la poesia. No hi ha gaire diferència entre un comentari de text d'un “escriptor” i d'un “filòsof”. Voltaire: no és un gran escriptor? I Llull? Els límits són tènués. La teologia, branca filosòfica, té punts de contacte amb la literatura fantàstica, ja em perdonaran els que

m'hagin de perdonar si de vegades Voltaire pugna per sortir.

Jesucrist només va escriure unes paraules a la sorra que ningú no va llegir i el vent va esborrar. Després d'ell, la literatura cristiana ha produït multitud de llibres. “Més que un foc no cremaria”, segons Pla. Els Evangelis o Sant Agustí o Bertrand Russell (*Per què no soc cristià?*) podrien anar també a literatura però tampoc és qüestió de sobrecarregar aquesta assignatura. La d'història li està bé perquè a més a més s'hi han d'incloure les altres religions i perquè el papa Luna va patrocinar el Compromís de Casp i Luter va alterar el passat i el present d'Europa i es va estendre per Amèrica del Nord, que és la que mana, amb permís dels budistes expansius i de Mahoma.

Sempre que surt una nova llei educativa hi ha veus que propugnen un “pacte d'estat” que en fixés una de llarga durada. Els “pactes d'estat”, en aquest Estat i amb aquests partits, són una quimera. La reforma actual del PSOE suprimeix la llei Wert, tan lesiva per a Catalunya. El PP espera manar per tornar-la a implantar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/i3dfm3>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Sánchez no farà un Iceta?

Després que la setmana passada se sabés (ho va explicar la mateixa portaveu del govern, Elsa Artadi) que el govern espanyol havia convocat un Consell de Ministres a Barcelona per al 21-D sense avisar ningú (ningú del govern català, vull dir), ahir es va saber que ara la Generalitat ha ofert a La Moncloa la possibilitat que els presidents Sánchez i Torra es vegin aquest dia a Palau. El director de l'oficina del president Quim Torra, Josep Rius, va enviar ahir una carta a Iván Redondo, el seu homòleg a La Moncloa, per tal d'ofrir formalment el Palau de la Generalitat fins i tot com a escenari d'una reunió entre el Consell Executiu i el Consell de Ministres. Ahir va ser un dia complicat, amb la renúncia de Manuel Marchena a presidir el CGPJ per poder jutjar el cas 1-O –quin ridícul, tot plegat– però no em consta que cap membre de l'executiu espanyol, ni cap portaveu de La Moncloa,

“El president espanyol vindrà a Catalunya el 21-D i no anirà a Palau?”

s'hagués referit a la proposta de Torra. És ben estrany, això. La setmana passada, a Catalunya es va celebrar la famosa cimera per al diàleg (aquella que el PP, Cs i la CUP van voler descafeïnar) a proposta justament del PSC. Sempre he sentit Miquel Iceta dient que no s'havia de deixar passar cap oportunitat, per dialogar. I per això es va fer la trobada a Palau. No van arribar a cap acord –em sembla que va ser

just al contrari–, però JxCat, ERC, els comuns i el PSC van anunciar que hi tornarien, que es tornarien a veure aviat en una nova cimera per donar oportunitats al diàleg. Ara, aprofitant que el govern espanyol en ple i el seu president són a Catalunya el 21-D (encara que haguessin decidit trobar-se sense avisar), la Generalitat els ofereix el Palau no només perquè es vegin els dos presidents, sinó tots els consellers amb tots els ministres. No arribarien a cap acord, segur; però no sembla una mala imatge. La Moncloa, però, no diu res. Calla. No li interessa la trobada? No els convé, a Espanya, la imatge del president Sánchez a Palau? Els ministres no volen aprofitar que són a Barcelona per veure els consellers? Iceta reclama una trobada per començar a dialogar i li organitzen una cimera de Palau. I Sánchez no hi anirà? Vindrà a Barcelona i no anirà a Palau? No farà un Iceta, Sánchez? Sembla que no.

EDITORIAL

Deixadesa dramàtica

L'accident ferroviari que va tenir lloc ahir a Vacarisses, a la línia R4 de Rodalies, amb el tràgic balanç d'un mort i diversos ferits lleus, obliga a denunciar una vegada més la responsabilitat directa i exclusiva de l'Estat espanyol en la falta d'inversió crònica per al manteniment i la modernització de la infraestructura ferroviària a Catalunya. Una falta d'inversió històrica, denunciada a bastament, que és responsable de les nombroses avaries que perjudiquen milers d'usuaris al cap de l'any, però que aquest cop li ha costat la vida a un jove de Castellbell i el Vilar.

Les circumstàncies del descarrilament, el fet que el punt on s'ha produït és reincident i estava protegit dels despreniments per una malla i sobretot la constància que el Col·legi de Geòlegs ja havia avisat Adif –el titular de la infraestructura, que depèn del Ministeri de Fomento– que calia una actuació urgent per assegurar la via a causa de la quantitat de pluges acumulades, confirmen que l'accident es podia haver evitat i que Adif hauria hagut de tenir una actitud més responsable i decidida en comptes de conformar-se amb una inspecció visual rutinària.

La política hauria de servir per donar resposta a les necessitats dels ciutadans en forma de serveis, infraestructures, manteniment, seguretat i solució de problemes. La Generalitat va demanar el traspàs de Renfe per fer-se responsable de donar el servei de transport ferroviari als catalans. El govern espanyol s'ha negat sempre a traspassar la infraestructura i el seu manteniment, que inclou les vies i talussos com el que ha provocat aquest descarrilament, però després no fa la seva feina per mantenir la instal·lació en bon estat, ni tan sols quan l'avisen de la urgència d'una actuació. La seva actitud és una vegada més decebedora i inacceptable. I la seva responsabilitat és indefugible.

De reüll

Anna Serrano

L'escàndol

La renúncia del jutge Manuel Marchena a ser inclòs entre els candidats a presidir el Consell General del Poder Judicial és la cirereta del pastís en la mala imatge de la justícia espanyola. El desprestigi és total i absolut. Fer un pas al costat abans de ser elegit oficialment és un moviment insòlit, però que explica a la perfecció la situació del poder judicial a Espanya, sempre de la mà, encara que a voltes no visible, del polític. A Marchena, li quedaven poques alternatives, sobretot després del missatge interceptat al portaveu del grup del PP al

Fer un pas al costat abans de ser elegit és un moviment insòlit

Senat, Ignacio Cosidó. Hi presumia de l'acord amb el PSOE, trencat ahir mateix. “Controlant la sala segona des de darrere”, deia, fatxenda. Alguns dels seus van filtrar el whatsapp enviat a un grup dels populars. Revenges internes al marge, l'escàndol és majúscul. “El femer del sistema judicial espanyol

creix cada dia que passa”, va sentenciar el republicà Joan Tardà. I la majoria de grups van reclamar ajornar la votació dels 20 vocals del Consell General del Poder Judicial, prevista per a demà.

La renúncia de Marchena té una altra derivada per al judici de l'1-O, ja que es mantindrà al capdavant de la sala del Suprem que hauria de jutjar els líders independentistes. Tots els acusats ja l'han recusat apel·lant a la politització i la constatació que no hi haurà un judici just. No hi havia gaires dubtes però ha quedat, de nou, constatat.

Les cares de la notícia

PRESIDENT D'ÒMNIVUM CULTURAL

Jordi Cuixart

Un retrat necessari

Amb el títol *Franco ha muerto pero el franquismo no*, Òmnium ha repartit uns 100.000 exemplars d'un diari especial amb motiu del 20-N, aniversari de la mort del dictador, per denunciar la pervivència del franquisme a les estructures de l'Estat, en perjudici de la democràcia, i la “farsa” del judici de l'1-O.

PRESIDENTA D'ADIF

Isabel Pardo de Vera

Morts evitables

Un cop més, la falta d'inversió en el manteniment de la infraestructura ferroviària ha tingut conseqüències. Habitualment són avaries i perjudicis als usuaris; aquest cop és més greu, perquè hi ha un mort i diversos ferits i, a més, en una zona on ja s'havia avisat que calia una actuació. Un avís desatès.

PRESIDENT DE NISSAN

Carlos Ghosn

El preu de l'evasió

Un dels executius més poderosos i prestigiosos del Japó, el president de Nissan, de Renault i de la seva aliança amb Mitsubishi, ha estat detingut per haver deixat de declarar al regulador borsari de Tòquio uns 38,7 milions d'euros dels seus ingressos dels darrers cinc anys.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Sense Agència
El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, atribueix a la violència de l'1-O i a l'article 155 que Barcelona hagi perdut la seu en benefici d'Amsterdam

10 anys El futur de Repsol
Zapatero obre les portes de Repsol a la russa Lukoil. Destaca que són dues empreses privades i que la russa té capital nord-americà.

20 anys Pugna al PSOE
Els barons del PSOE forcen un acord "definitiu i equilibrat" entre Joaquín Almunia i Josep Borrell per intentar frenar la crisi.

Full de ruta

Carina Filella

País de l'avellana

Fa uns dies parlàvem dels productors d'oli d'oliva i avui toca fer-ho d'un altre sector estratègic, que ha viscut molts anys en un conflicte i desànim permanent: el de l'avellana. En la memòria queden les tractorades de protesta de fa uns anys al Camp de Tarragona, liderades pel sindicat Unió de Pagesos, per denunciar els preus baixos imposats als productors i la inacció dels governs. Els preus continuen per terra. De fet, aquest 2018 ha estat un any dolent, tant des del punt de vista productiu com pels preus enfonsats de comercialització, provocats per la devaluació de la lliura turca (Turquia produeix el 80% de l'avellana mundial). Però ara els pagesos han canviat les tractorades per les taules de negociació. Fa dos anys el sector i el Departament d'Agricultura es van asseure junts en el Grup de Treball de l'Avellana. I fruit d'aquesta feina conjunta dilluns es va presentar un pla estratègic que ha de servir per valorar la nostra avellana i

Els pagesos han canviat les tractorades per les taules de negociació. El fruit d'aquest treball conjunt és un pla estratègic que ha de valorar la nostra avellana

garantir el manteniment de l'estructura social i econòmica vinculada a un sector força envellit –el 65% de la superfície de conreu està en mans de pagesos de més de 55 anys– i amb poc relleu generacional. El pla planteja actuacions que impliquen la innovació, la qualitat, la prioritització de les varietats locals, la seva valoració turísticament, la creació d'un panell de tast, la publicació tècnica de varietats locals i la innovació per a la sostenibilitat del conreu de l'avellaner. Paral·lelament, la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, va prometre dilluns a Reus que l'any que ve hi haurà una línia d'ajuts específica per al sector professional de l'avellana. Benvinguda sigui.

Amb tot això s'aconseguirà "situar l'avellana com a referent d'identitat territorial", segons Jaume Salvat, membre de l'equip tècnic del Parc Científic i Tecnològic de Turisme i Oci de la Universitat Rovira i Virgili. Ell recorda que paisatge és la suma de territori i cultura. I què seria del territori i de la cultura sense els nostres pagesos?

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora, filòsofa i periodista

La banalitat del bé

L'Ameneh és la protagonista d'un relat meravellós i esgarrifós sobre el perdó i la misericòrdia. Aquella virtut de donar als altres no pas el que els toca sinó molt més del que es mereixen. Històries d'avui, que poden ser tan prodigioses per esdevenir llegendes. Un pretendent no va suportar que el rebutgés i per despit li va cremar la cara amb àcid. La va deixar cega i amb el rostre desfigurat. Tenia un futur professional brillant perquè era la més llesta de la classe. Tot això va passar a l'Iran i ella no va parar de lluitar per aconseguir aplicar la llei del tallió: ho tenia cru perquè segons la llei dues dones valen tant com un home però després de recórrer diverses sentències va aconseguir poder cremar-li el rostre i el futur a ell. Però en el darrer moment, quan el seu agressor estava a punt de ser cremat amb àcid, *in extremis*, va voler-li evitar el mateix dolor que havia viscut i el va perdonar. Ell, agraït, se li va abraçar als peus.

LA HISTÒRIA hauria pogut acabar aquí. Una història real que ens explica el va-

lor d'una dona per defensar el que és just i perdonar, perquè de l'acció de fer mal no en surt cap bé i perquè, com deia Gandhi, si fem "l'ull per l'ull" tots acabarem cecs. Però l'Ameneh avui es peneix del seu perdó: amb el temps ha tornat a rebre amenaces del seu agressor, i l'home del rostre intacte afirma que li tornaria a fer tot el mal que li ha fet. El seu gest d'amor a la vida no ha servit per fer l'agressor més bo, més conscient ni més empàtic.

EL QUE ABANS ERA UNA LLIÇÓ ètica perfecta ara és un dilema ètic difícil d'en-

“El cas d'Ameneh Bahrami ens situa davant un bé banal, que resulta insuportable

carar. No hem de perdonar? La millor forma de saber com actuarà algú en el futur és veure com ha actuat en el passat? Hi ha crims que no es mereixen una segona oportunitat? Ens fem defensors de la pena de mort?

RACIONALMENT ens podem dir que no ha de ser la víctima qui tingui aquesta responsabilitat, podem anar més enllà i dir-nos que no és només problema d'una actitud psicòpata sinó d'una societat estructuralment masculista: sense representativitat en els llocs de poder per a les dones, sense jutges dones, ministres ni presidentes, amb dones lapidades per adulteri, dins d'un món ple de ciutadans de primera i dones de tercera. Però al marge de les explicacions jurídiques i socials, em recorre un calfred per la columna quan m'imagino l'Ameneh plena de remordiments per haver-lo perdonat i el seu agressor jurant que ho tornaria a fer. Ens situa davant un mal irreformable o el que encara és pitjor: el bé absolutament absurd. Perquè el mal podia ser banal, però un bé banal és del tot insuportable.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Black Friday? No, gràcies

■ El Black Friday és una festa consumista nord-americana que sembla que el vent de la globalització ha dut darrerament també a casa nostra, igual que el Halloween. Res a dir si el sector del comerç es vol apuntar a noves modes comercials per afavorir les seves vendes. El que no és acceptable és que aquests sectors pretenguin avui condicionar a la resta tot el calendari d'encesa dels llums de Nadal només perquè això convé a interessos comercials i res més, quan el cert és que durant molt de temps els llums de Nadal s'havien encès ja ben entrat desembre i no pas a mitjan novembre, com sembla que per desgràcia s'està convertint en habitual en els darrers anys, fet que, a més, desvirtua el caràcter nadalenc de la tal il·luminació. En un temps en què malaurada-

ment sembla que tot sucumbeix a la uniformització i a banals interessos comercials i de negoci, potser no estaria malament de recordar allò de "qui perd els seus orígens, perd també la seva identitat".

TOMÀS NAVARRO
Barcelona

Carta al president Sánchez

■ En els últims deu anys s'han desnonat milers de famílies arreu de l'Estat en no poder pagar les seves hipoteques. Al mateix temps, molts bancs espanyols no van poder tornar els diners que havien demanat per poder donar aquests crèdits. L'Estat va sortir a l'ajut dels bancs i els va donar 60.000 milions perquè no fessin fallida. Llegim aquests dies que les entitats financeres, malgrat no haver tornat bona part del seu deute, es venen els pisos, fruit de tots els desnonaments, a fons

d'inversions. Senyor president, no seria just que l'Estat reclamés aquests pisos a canvi del deute que tenen aquests bancs amb l'administració? No seria just que aquests pisos els poguéssim posar a lloguer social? No ens apropiaria això a una societat més justa?

BERTA MARTÍNEZ FONT
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Ciutadans o vassalls?

■ Des del 1714, en què Catalunya va ser incorporada al Regne d'Espanya per la força de les armes, els successius governs d'Espanya s'han obsedit a mantenir-nos sotmesos com a ciutadans de segon ordre talment com succeï a les perdudes colònies americanes a les quals els fou imposada com a llengua única el "castellà o llengua espanyola". És per això que el general col-

pista Francisco Franco –encara tan admirat per alguns partits polítics, ai!– novament prohibí l'ús del nostre idioma i va fer afusellar després d'una pantomima judicial el president de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys amb la vana pretensió de posar fi d'una vegada per totes "al problema català". En un país de la Unió Europea és inacceptable que els nostres líders socials i polítics siguin a l'exili o a la presó pel fet d'haver proclamat simbòlicament –no pas de facto– la República catalana. Espanya és un estat de dret també ho deia Don Manuel Fraga Iribarne de la dictadura franquista, ai!, i és per tot això que els catalans estem expectants, com els vassalls del 1714, davant la decisió que prendran els jutges que, ves per on, tenen la paella pel mànec per determinar el futur del nostre país. Marraamau!...

JORDI PAUSAS
París

La frase del dia

“La independència judicial és excel·lent a Espanya”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

La fatalitat

Tot allò que va despertar el conegut com a procés català cap a la independència de Catalunya ens va tenir molt il·lusionats durant els anys previs al primer dia d'octubre de 2017. Semblava, literalment, que arribava la utopia, que junts podríem fer front a una dinàmica perversa i truca-da des de 1978, la de l'Estat, i fundar simplement, perquè així ho volíem, una república més sana, justa, més d'acord amb els nostres ideals de cultura i societat. Vam tenir la suficient ingenuïtat, és a dir, la suficient llibertat d'esperit, per aspirar a fer una cosa grandiosa, sense voler preveure ni les dificultats ni les oposicions autoritàries, i és ben veritat que durant una llarga temporada vam treure el millor de nosaltres mateixos.

VAN SER DIES D'IL·LUSIONS, de germanor patriòtica; junts podíem plantar cara a un poder que es negava a escoltar-nos, a admetre la voluntat catalana de ser i d'autodeterminar-se perquè sí. Ens unia, per sobre de diferències ideològiques, d'origens, d'irreconciliables maneres d'entendre l'economia, un afany comú: autodeterminar-nos d'una manera exemplar, pacífica i plebiscitària, que per fi posés el país a l'alçada de les seves més nobles ambicions. Això ens feia una mica cursis, s'ha d'admetre, participàvem d'un folklore populista i sentimental que potser no era estèticament magnífic, però que fet i fet era el més digne a què podíem aspirar. Tota manifestació de masses sempre és una mica de mal gust, però la catalana era la més decent que pot imaginar-se: milions de votants exigint votar any rere any, patriòticament contents, familiars i cantaires, i que quan per fi van poder votar, ho van fer en contra d'un Estat que va enviar les forces de seguretat a atonyinar-les sense pietat ni manies, cosa que va provocar, encara més, exhibicions de moralitat pública, que feien més admirable la

voluntat popular.

PORRES CONTRA SOMNIS; assots contra propostes; mordasses contra càntics; la llei del més fort contra la llei d'una majoria a qui se la vol reduir a ser una minoria humiliada, dubtosa, que des del ressentiment tingui temptacions d'usar la violència, perquè l'Estat es troba més còmode en un enfrontament contra la violència que contra els demòcrates. República contra monarquia parlamentària heretada d'una dictadura violenta que no s'ha volgut mai depurar.

UN ESTAT TÉ EINES per resistir-se als violents, de fet, es crea precisament per això, per fer front a la violència informal, que és tota la que no porta el seu segell. Però no pot fer res contra milions de persones que contínuament exigeixen el mateix; arriba un dia que ha de tòrcer el coll, per bé que el dia pot trigar anys a presentar-se. Altres accions no violentes, com per exemple les pintades o fins i tot els avalots més o menys planificats, serveixen més com a demostració d'impotència que com a oportunitat d'acostar l'èxit a la causa que se suposa

“De moment, estem en un racó del ring, comptant les estrelletes que els cops de l'Estat han provocat a la nostra visió republicana”

que defensen. La violència formal o informal no treu l'Estat de la seva zona de confort.

TOT AIXÒ HA ENRARIT terriblement l'ambient social i polític. El bon rotllo cap al referèndum de l'1-O ha donat pas a una batussa gegantina: els exiliats, els empresonats, el muntatge d'una causa judicial inversemblant i sustentada sobre la hipòtesi de la violència, la desfeta, en definitiva, d'una idea republicana que de sobte es va desarticlar, fondre, dissoldre en l'ambient com un perfume, sense que encara puguem arribar a saber qui ens va escatimar l'oportunitat d'assolir la utopia, o si realment era possible construir un nou país només perquè ho desitjàvem així.

¿PER QUÈ NO TENIM REPÚBLICA, perquè l'Estat s'hi va oposar amb la violència o perquè no hi havia ni pla ni voluntat d'executar-lo assumint tots els riscos personals i patrimonials per part del sobiranisme? Aquesta pregunta ens tindrà entretinguts durant unes quantes dècades, em temo. Ni els mateixos protagonistes d'aquells fets es posen d'acord. Sembla que es vol preservar el resultat de l'1-O, però fins quan? Serviran aquells resultats d'aquí a una dècada, o d'aquí a cinc anys?

DE MOMENT, ESTEM en un racó del ring, comptant les estrelletes que els cops de l'Estat han provocat a la nostra visió republicana. Tot això s'ha omplert de retrets i d'un sectarisme de la impotència, on les paranoies es mesclen amb les hipòtesis i les poca-soltades fan paret amb la necessitat d'un ordre, una convivència i un pressupost. Aquella unió va fer que el somni semblés a prop, per bé que potser mai no va deixar de ser una llegenda que ens explicàvem a nosaltres mateixos amb la intenció de distreure'ns de la fatalitat de continuar sent espanyols.

De set en set

Ignasi Riera

Ludopatia

Era diputat al Parlament. Encàrrec d'ofici: rebre els representants del col·lectiu de persones afectades per la ludopatia:

tant les que havien treballat a fons per a la seva rehabilitació com familiars d'afectades i afectats pels estralls que provoca, en l'ara i en l'avui del meu petit país, la ludopatia, definida com a “trastorn de la persona que es veu obligada, per una urgència psicològicament incontrolable, a jugar i a apostar, de manera persistent i progressiva, afectada de forma negativa la seva vida personal, familiar i vocacional”. Si he estat víctima d'altres addiccions, confesso que mai, ni de petit, no m'he sentit cridat per la ludopatia. Fins i tot llegia, amb un cert escepticisme, novel·les com ara *El jugador*, de Dostoievski. Des de 1980, la Societat Americana de Psicologia l'inclou com a trastorn mental greu. Més tard he sabut que existia l'Acencas (Associació de Centres Catalans d'Addiccions Socials).

Va ser, però, en aquelles visites quan em vaig sentir colpejat per dins: el dolor, a estones amb sensacions frustrants d'impotència, de les persones víctimes de la ludopatia, que no feien teatre i que se sentien poc escoltades pels poders, m'ha anat creixent, amb el temps, fins al punt de sentir-me estafat per la quantitat d'anuncis televisius que estimulen els/les oients a la pràctica d'un joc no gens innocent, que els pot marcar per sempre... com a persones i per un nou entorn familiar. He plantejat el tema en les reunions periòdiques de la delegació espanyola de Transparency International. I res de res. Llegeixo que el Fòrum d'Entitats de Persones Usuàries de l'Audiovisual del CAC (Consell Audiovisual de Catalunya) exigeix límits a la publicitat dels jocs d'atzar en línia. No és una urgència ben i ben patriòtica?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Última reunió del govern amb Maragall de conseller

El cap de llista d'ERC a Barcelona marxa potenciant les delegacions catalanes a Europa

Caiguda mortal de roques a Vacarisses

Un despreniment i el descarrilament d'un tren de l'R4 de rodalies se salda amb un mort

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marchena es tria per jutjar l'1-0

NO El jutge pactat pel PSOE i el PP per presidir el Suprem hi renuncia i es queda a jutjar el procés **GIR** La sentència recau en l'ideòleg de la rebel·lió i no en el moderat Martínez Arrieta
AS Les defenses el volen recusar **FRE** El CGPJ es bloqueja

David Portabella
MADRID

El jutge Manuel Marchena va protagonitzar ahir una renúncia insòlita que, *de facto*, és un nomenament que es fa a si mateix. Quan falten només tretze dies perquè expiri el mandat del president del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, el 4 de desembre, l'home pactat pel PSOE i el PP per rellevar-lo, el president de la sala segona, Manuel Marchena, va sorprendre amb un comunicat en què renuncia a un càrrec que no té arran dels missatges del portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, en què donava per fet que ascendint el jutge la dreta controlaria el judici i la sentència dels presos "des del darrere". La renúncia de Marchena retorna els presos polítics a la casella inicial: seran jutjats i sentenciats per un jutge conservador i ideòleg de la teoria de la rebel·lió violenta que ha fet costat a Pablo Llerena i no pel moderat Andrés Martínez Arrieta, que era qui es disposava a presidir el tribunal si Marchena era catapultat com a president del Suprem.

El pacte bipartidista que tenien Pedro Sánchez i Pablo Casado va viure una

voladura descontrolada amb el comunicat de Marchena –datat el 19 de novembre i fet públic ahir–, en què el jutge vol defensar la seva imparcialitat després de ser retratat per Cosidó com un peó al servei del PP. "Mai he concebut l'exercici de la funció jurisdiccional com un instrument al servei d'una opció política o una altra per controlar el desenllaç d'un procés penal", esgrimeix el jutge que havia de

El popular Cosidó no dimiteix tot i haver presumit de controlar el judici

rellevar el polèmic Lesmes com a president de l'òrgan de govern dels jutges, el Consell General del Poder Judicial, i del Suprem.

Del cas Casado a Homs
En contrast amb el fet que Cosidó s'apropiï del magistrat en un grup de WhatsApp revelat pel digital El Español, Marchena reivindica que la trajectòria com a magistrat ha estat "sempre presidida per la independència com a pressupòsit de legitimitat". L'actual president de la sala segona del Suprem culmina

la reivindicació de si mateix amb un curiós judici, perquè es vanta que els casos dels aforats que ha hagut de dirimir són "la millor mostra que mai actua condicionant l'aplicació del dret a l'opció política del querellat o denunciat". Els seus dos casos cèlebres amb aforats són l'arxivament del cas del màster de Pablo Casado a la Rey Juan Carlos i la condemna a Francesc Homs per haver desobeït el TC el 9-N, una pena per la qual va desposseir el portaveu del PDeCAT de l'acta de diputat electe al Congrés per segona vegada en democràcia després del precedent incomparable del 1998 amb José Barrionuevo, condemnat a deu anys de presó pels GAL.

"La ministra més bruta"
En conèixer l'abandonament de Marchena –l'home que li servia per justificar com a mal menor el fet de passar a tenir un CGPJ amb majoria progressista–, el PP va obviar Cosidó i va donar per trencat l'acord per renovar el poder judicial amb durs atacs al PSOE i a la ministra de Justícia, Dolores Delgado. "El PP comprèn i comparteix la decisió de Marchena. Suspenem l'acord fins que la ministra Delgado sigui

Martínez Arrieta i Marchena, al Tribunal Suprem, on el conservador continuarà presidint la sala segona i també el tribunal de l'1-0 ■ ACN

destituïda; és la ministra més bruta de tot el govern", va etzibar el vice-secretari general d'organització del PP, Javier Maroto.

Prec de dimissió a Cosidó
Cosidó, que es vanta de tenir de moment l'aval de Casado i de tot el PP, va esquivar les peticions de dimissió i va voler acorrallar Pedro Sánchez sobre un teòric indult als presos en la sessió de control al Senat. "Avui ha renunciat algú –va replicar Sánchez en al·lusió a la decisió del jutge Marchena–, però no ha estat precisament qui els espanyols esperen que renunciï, que és vostè, senyor Cosidó."

El salt de Marchena al Suprem presentava l'anomalia de ser el primer president de l'alt tribunal anunciat pel PP i el PSOE quan en teoria hauria de

ser elegit lliurement per uns vocals encara no designats. Però la seva renúncia enrareix ara el judici de l'1-0: qui es disposava a resoldre l'admissió o la refutació de proves abans de fer el salt al Suprem serà ara qui jutgi els fets, i sabent que Cosidó el presenta com el peó del PP que controla la sentència des del darrere.

En aquest punt, els advocats encarregats de la defensa d'Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva i Josep Rull, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart recusaran Marchena per apartar-lo del judici per "falta d'imparcialitat" i sol·liciten que Cosidó sigui cridat a testificar per aclarir les maniobres judicials del PP. L'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde, argumenta en el seu text que Marchena és

"protagonista" d'un "pacte per controlar el poder judicial" i que "se li atribueixen característiques personals vinculades a una determinada orientació política que fan dubtar de la seva imparcialitat".

El gir de guió propiciat per Marchena va portar el portaveu de JxCat, Eduard Pujol, a avisar que les "togues del 155" treballen per la "venjança". "Marchena no pot estar ni una hora ni un dia més al capdavant de la causa", va reblar. "El PP i el PSOE ni tan sols dissimulen que el Suprem està polititzat i controlat per ells", hi afegia la portaveu d'ERC al Parlament, Anna Caula. "El missatge de WhatsApp de l'inclit Cosidó em sembla greu, però és més greu que el que hi diu és veritat: el PP i el PSOE es reparteixen la justícia", deia el senador d'EH Bildu Jon Iñarritu.

L'APUNT Desprestigi suprem

Carles Sabaté

El desprestigi del Suprem no té aturador. Els mateixos polítics que es vantaven de la seva independència admetien ahir haver pactat la composició del nou poder judicial i del Suprem. Més enllà de si el procés d'elecció ha de deixar en mans dels representants polítics la tria dels organismes judicials i de l'abast de la separació de poders, la decisió de Marchena farà que presi-

deixi el tribunal que jutjarà els presos polítics catalans. El mateix que ha dirigit la investigació, avalant els delictes de sedició, seguirà a la sala que els jutjarà. Quines garanties d'imparcialitat jurídica! El Tribunal Europeu dels Drets Humans no tindrà gaire feina a qüestionar aquest femer, com definia Joan Tardà el sistema jurídicopolític espanyol.

Les frases

“La meva trajectòria de magistrat ha estat sempre presidida per la independència”

Manuel Marchena
PRESIDENT DE LA SALA SEGONA DEL TRIBUNAL SUPREM

“Avui ha renunciat algú, però no és qui els espanyols esperen que renunciï, que és vostè, senyor Cosidó”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Suspenem l'acord fins que Delgado sigui destituïda; és la ministra més bruta de tot el govern de Sánchez”

Javier Maroto
VICE-SECRETARI GRAL. ORGANITZACIÓ PP

“Marchena no pot estar ni una hora ni un dia més al capdavant de la causa”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT

“El PP i el PSOE ni tan sols dissimulen que el Suprem està polititzat i controlat”

Anna Caula
PORTAVEU D'ERC AL PARLAMENT

La marxa enrere del PP –el PSOE s'aferra encara a l'acord amb els populars i no vol sentir a parlar de la trencadissa– suposa que el Congrés podria deixar el

CGPJ als llimbs en vigílies de caducar el mandat. El ple del Congrés ha de votar els vint nous vocals demà, però ara no hi ha una majoria de tres cinquenes

parts per designar-los si el PP no hi vota a favor. I una iniciativa només pot ser retirada abans de votar pel grup que l'ha firmat, és a dir, el PP i el PSOE. ■

Un tribunal que ni respecta el català

■ Els presos polítics qüestionen la competència del Suprem per jutjar-los ■ “Vulnera drets lingüístics”, indica Cuixart

Mayte Piulachs
BARCELONA

Les defenses dels presos polítics Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull i Josep Rull, a més de qüestionar la imparcialitat del magistrat Manuel Marchena, que presidirà el judici contra els independentistes, van demanar ahir a la sala penal del Suprem una vista per debatre la competència de l'alt tribunal per jutjar-los, posada en dubte des del principi.

Els penalistes Jordi Pina, Andreu van den Eynde, Marina Roig i Àlex Solà comparteixen que els processos aforats haurien de ser jutjats al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), i Cuixart, en un tribunal ordinari de Barcelona, on van tenir lloc els fets. Tots coincideixen a recordar que el mateix Marchena va rebutjar jutjar tota la causa del 9-N del 2014 i només va acceptar jutjar Francesc Homs perquè llavors era diputat al Congrés i,

Concentració contra el primer any a la presó de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, a Barcelona ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

per tant, aforat al Suprem.

Els lletrats del president d'Òmnium, Roig i Solà, exposen que també es vulneraran els seus drets lingüístics. Cuixart ha sol·licitat la tramitació del procediment judicial en llengua catalana, tal com succeeix en altres països plurilingües com ara Bèlgica i Suïssa. La celebració del judici a Catalunya permetria –sostenen– la utilització indistinta del català i el castellà sense necessitat d'intermediaris.

La justificació del Su-

prem per assumir la causa contra els independentistes catalans és que algunes accions van tenir lloc fora del territori espanyol, com ara la votació de residents a l'estranger (4.330 vots), que també es va produir en el 9-N, repliquen les defenses. Pina hi afegeix que “el jutge Llàrena no detalla cap alçament ni cap acció violenta a l'exterior”, només la contractació d'observadors i la compra d'urnes, que “són actes preparatoris, no pas el presumpte delictes”. ■

Qui respon els **mil dubtes** que tots tenim sobre la **conducció eco**?

ECO LAB

by MITSUBISHI

Trobades per a **ecoentendre** de cotxes

24 de novembre a les 11 h

AM 94 Motor | C/ Dr. Joan Torró Cabratosa, 38
GIRONA. AP-7 Sortida Girona Sud
972 400 650

En un matí, els ecoentesos ECOLAB aclariran tots els teus dubtes sobre la conducció eco en un esdeveniment tan entretingut com exclusiu, incloent-hi la prova del vehicle.

Reserva la teva plaça a:
www.ecolab-mitsubishi.es

MITSUBISHI MOTORS
Drive your Ambition

307359-1196701L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Maragall deixa el govern demà i se centra en l'alcaldia

■ El titular d'Acció Exterior comunica en la reunió de l'executiu que marxarà un cop hagi acabat el ple del Parlament ■ El conseller insta a recuperar l'uropeisme català davant "les eurofòbies i els populismes"

Jordi Alemany / Emili Bella
BARCELONA

Ernest Maragall deixarà la conselleria d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència demà, un cop hagi acabat el ple del Parlament, per dedicar-se plenament a preparar la campanya electoral com a alcaldable d'ERC per Barcelona. Ho farà 188 dies després d'assumir el càrrec en substitució de Raül Romeva, destituït per l'aplicació de l'article 155 i empresonat a Lledoners, i ho va comunicar formalment ahir en la darrera reunió del consell executiu en què participa. Tal com va explicar la portaveu del govern, Elsa Artadi, el president de la Generalitat, Quim Torra, designarà el seu substitut d'aquí a pocs dies i, segons algunes informacions, podria ser que demà mateix se certifiqui el nomenament de l'encara regidor d'ERC al consistori barceloní Alfred Bosch, i que prengui possessió del càrrec l'endemà.

Maragall intervindrà en el ple del Parlament per contestar una interpel·lació del PP sobre l'acció exterior de la Generalitat i ahir mateix va presidir el seu darrer acte institucional al Palau Centelles amb la presentació del pla Europa. La seva aposta quan es va posar al capdavant d'Exteriors va ser recuperar la presència institucional de Catalunya a l'estranger, que va quedar desmantellada amb l'aplicació de l'article 155, impulsant la restitució de les delegacions i reanimant el Diplocat. I ahir va poder donar per certificat el mandat que es va imposar per fases amb l'aprovació de decrets específics per reobrir les delegacions a Portugal (Lisboa), els Balcanes (Zagreb), els països nòrdics (Estocolm) i la de l'Europa central (Viena), i la creació de les delegacions als països bàltics (Riga) i la de la Mediterrà-

El conseller Maragall, ahir, al Palau Centelles, durant la presentació del pla Europa ■ ACN / ALAN RUIZ TEROL

nia, que tindrà seu a Beirut. Artadi va explicar que ara s'obrirà un procediment per fer la designació de candidats, a més de preparar-se l'estructura organitzativa a cadascun dels països.

Amb això clourà la segona fase del procés per restablir aquesta xarxa de delegacions, després que el 26 de juny passat s'aprovés per decret que tornessin a funcionar les d'Alemanya, el Regne Unit i Irlanda, Itàlia i els Estats Units. Només queda pendent, doncs, l'obertura física de les de França i Suïssa. Precisament el 17 de novembre Maragall va assistir a l'obertura de la de Washington, la primera fora d'Europa. La tercera fase es començarà a desplegar a principis de l'any que ve, quan estiguin

Silenci per la cimera i pressupost amb els comuns

Carta per al 21-D

■ El director de l'Oficina del President, Josep Rius, va fer arribar ahir una carta al seu homònim de La Moncloa, Iván Redondo, en què, en nom del president Torra, va demanar de nou una reunió bilateral dels dos executius, i posa a disposició el Palau de la Generalitat, aprofitant que el 21 de desembre el Consell de Ministres es reunirà a Barcelona, per "tractar a fons i rigorosament el greu conflicte polític existent". Artadi va explicar que fins ara han obtingut silenci i va recordar que, des que Sánchez va guanyar la moció de censura, ja han tingut diverses crisis i no han vist "res de diferent". La portaveu va descartar la

proposta de reforma de l'Estatut, es va mostrar "amentent" que Sánchez pugui convocar eleccions, que tampoc "els sorprendria", i va descartar fer-ne el mateix dia a Catalunya.

Els comptes, quan estiguin encarrilats

■ L'executiu té previst "tancar aquesta setmana" les xifres internes dels pressupostos per començar a seure per parlar de cada departament amb Catalunya en Comú i "atendre les idees que puguin tenir". Artadi no va trobar estrany que els comuns s'obrin a aprovar-los amb una reforma fiscal sense vincular-ho als pressupostos espanyols i va deixar clar: "Hem revisat la política

fiscal cada any." I hi va afegir que els portaran al Parlament només quan "estiguin encarrilats".

Que l'Estat pagui pel 155

■ Una setmana després de presentar-se les xifres del 155, el govern ha demanat al comissionat Pau Villòria que calculi quina part dels 130 milions que la Generalitat va haver d'assumir per l'aplicació de l'article pot demanar a l'Estat que retorni. Serien indemnitzacions d'acomiadats, cancel·lacions de lloguers, despeses per haver donat de baixa línies TIC i programaris a les delegacions tancades, i subvencions europees, convenis i campanyes no fetes.

"consolidades" les de Riga i Beirut, i se situaran en algun país asiàtic, a l'Orient Mitjà i a l'Amèrica Llatina. Sobre les possibles ingerències del govern espanyol, concretament del ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, va assegurar: "Seguirem amb aquesta feina." La portaveu també va deixar clar que totes aquestes seues ja estaven assignades en el pressupost d'enguany.

L'últim acte de Maragall com a conseller, al marge del ple, va ser la presentació en societat del pla Europa, una iniciativa impulsada pel seu departament per promoure la presència i la influència de Catalunya en els debats sobre la Unió Europea i apropar la ciutadania al projecte europeu. Quan falten sis mesos per a les eleccions europees, el conseller i ex-eurodiputat va fer una crida a recuperar el tradicio-

La frase

“Els valors originals d'Europa i de la Unió Europea estan en risc”

Ernest Maragall
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

nal europeisme de la societat catalana –que ara veu "afeblit, carregat d'escepticisme i lluny de les actituds positives que durant dècades hem tingut"– per contrarestar l'onada d'"eurofòbies, populismes i nacionalismes extrems que sembla que no tinguin aturador". En aquest sentit, Maragall va parlar d'"una certa amenaça de foscor" i la va contraposar a la idea d'"Europa lluminosa" dels catalans.

També va remarcar la necessitat de recuperar la confiança en la idea que la UE "és més que una repartidora de subvencions i males notícies associades amb l'austeritat i les retallades socials". Per aconseguir-ho, el pla Europa busca la participació activa de la ciutadania per reflexionar al voltant de cap a on hauria d'anar la UE, que n'esperen els catalans, què hi poden aportar i quines polítiques comunes cal promoure. Tot plegat desembocarà en un llibre blanc que recollirà la visió del govern i les aportacions recollides per guiar l'actuació futura de l'executiu a Europa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pàgines de la publicació contra el judici als presos polítics que ahir va distribuir Òmnium al metro de Barcelona ■ ACN

Cuixart insta a la unitat civil i institucional contra l'Estat de tics "franquistes"

El president d'Òmnium acusa l'Estat de voler com Franco que la "democràcia es podreixi a la presó" i veu inajornable la unitat dels sobiranistes

Redacció
BARCELONA

Òmnium va tornar a celebrar ahir un acte amb el títol de *Justícia pels crims del franquisme* coincidint amb el 20-N, el dia en què es va anunciar oficialment la mort del dictador Franco en l'efemèride de l'afusellament del feixista Primo de Rivera. El president

de l'entitat, Jordi Cuixart, en una carta des de la presó de Lledoners, tornava a demanar als sobiranistes unitat institucional i al carrer davant "la gravetat extrema" que suposa la petició de 200 anys de reclusió per als líders polítics i socials. Cuixart acusa l'Estat de perseguir "el mateix objectiu que tenia el franquisme: que la lliber-

tat d'expressió i la democràcia es podreixin a les presons". Per afrontar el judici, Cuixart reafirma que és "una prioritat impossible de demorar un sol dia més" la unitat de "tot el sobiranisme" en una crida que inclou JxCat, ERC, la CUP i Catalunya en Comú-Podem.

L'activista empresonat considera que les paraules

del portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, així com la negativa del jutge Marchena a presidir el CGPJ mostren la "caducitat" d'un Estat "ple d'estructures heretades directament del franquisme". Cuixart crida al consens "de tots els demòcrates" per afrontar el judici "com una esmena a la totalitat al Règim del 78" i demana

deslliurar-se de "pors i retrets" perquè, segons ell, el sobiranisme "està més convençut que mai de la legitimitat de la desobediència civil i la resistència no violenta".

Per la seva banda, Òmnium va distribuir ahir gratuïtament en diverses estacions del metro de Barcelona 100.000 exemplars d'un diari de vuit pàgines sota el títol de *Franco ha muerto pero el franquismo no*, que inclou un article de Cuixart i dues anàlisis dels historiadors Carles Viñas sobre la confluència de l'extrema dreta i l'espanyolisme i Carles Santacana sobre el franquisme com a mentalitat.

La xifra

100.000

exemplars d'una edició especial titulada 'Franco ha muerto pero el franquismo no' va distribuir ahir Òmnium.

Al vespre, l'entitat celebrava un acte a l'estació de França per homenatjar les víctimes del franquisme i denunciar els crims que el règim va cometre i mai han estat jutjats. Pel vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, el judici contra els presos catalans confirmarà que les institucions espanyoles i el sistema judicial de l'Estat es troben "lluny de qualsevol paràmetre democràtic". Mauri va llegir la carta des de presó de Cuixart en un acte al qual va assistir el president del Parlament, Roger Torrent, i es van llegir textos de Caterina Albert, Brossa, Estellés i Vázquez Montalbán. ■

El PSC deslliga del pressupost estatal un aval al català

Ò. Palau
BARCELONA

La diputada del PSC Aícia Romero va deslligar ahir un eventual suport del seu grup al pressupost de la Generalitat del que ERC i PDeCAT puguin donar als comptes estatals, que ja han anunciat que no negociaran. "Nosaltres no baregem coses, i ells farien bé de no fer-ho", etzibava Romero, que es mostrava "oberta a escoltar" la proposta que els faci el govern, i obria així la porta a facilitar una possible aprovació, l'endemà que el portaveu Salvador Illa es tanqués a cap acord. "Si parlen d'unilateralitat i desobediència serà difícil entendre's", el matisava Romero, que, això sí, plantejava les condicions que posarien als comptes: que siguin "dins de la legalitat", incloguin partides per a la involució de les retallades i el retorn de les pagues als funcionaris, i que facin un "esforç en fiscalitat", apujant l'IRPF a les franges més altes i eliminant bonificacions de successions. En la mateixa línia, els comuns, que van lamentar que encara no s'hagi convocat els grups a conèixer la proposta, van reptar el govern a dir d'on traurà els recursos si no dona suport als comptes estatals, i van demanar una reforma fiscal "progressiva", que hauria de ser "bastant contundent". JxCat i ERC van evitar aclarir si s'obriran a debatre tals demandes. ■

LA GUIA

de vins de Catalunya

Tast a cegues

Venda a llibreries per 19,90 €

- 1.403 vins tastats i puntuats
- Llista dels millors vins
- 267 cellers
- 12 Denominacions d'Origen
- Cinc anys d'estadística celler a celler
- Conclusions dels autors i col·laboradors
- 464 pàgines

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un advocat dels escopeters dubta de la ferida d'Español

■ Afirmar que podria haver estat ferit pel que llançaven als agents a l'escola Ramon Llull l'1-O ■ Busquen més imatges

Mayte Piulachs
BARCELONA

Quatre escopeters de la policia espanyola dels vuit imputats per aclarir qui va ferir a l'ull dret Roger Español, en la seva actuació durant l'1-O a l'escola Ramon Llull de Barcelona, van declarar ahir davant del jutge que investiga excessos policials. Dos d'ells només van respondre a les preguntes del seu advocat, Antonio Suárez Valdés, que en declaracions als periodistes va qüestionar que Español fos ferit per una bala de goma.

Un escopeter de la policia espanyola, durant l'1-O ■

“Els agents eren brutalment agredits. Els tiraven tanques, monedes, rodaments, i Español podria haver estat ferit per un d'aquests objectes”, va declarar Suárez, que alhora hi va afegir: “Ara demana-

ran que s'identifiquin les desenes de persones que van agredir els agents, com ara Español, per denunciar-los.” Precisament, ahir el jutge va comunicar que el 21 de desembre Español ha de declarar com a denunciant i investigat.

Els quatre escopeters van declarar que sempre van disparar quan els ho ordenava el seu superior i que “van fer un ús progressiu i proporcional de la força”, quan reculaven i marxaven al carrer Sardenya. Van assegurar que disparaven al terra, tot i que en vídeos es veu que ho fan en paral·lel, i a uns 15 metres, distància que només es permet en cas de molt risc. Anaïs Franquesa, advocada d'Español i codirectora d'Irdia, va aclarir que tots els atestats mèdics aportats no posen en dubte que va ser ferit per una bala de goma. “Sabem qui és l'agent que va disparar en Roger, però cal saber el seu número d'identificació”, i va fer una crida perquè qui tingui fotos i vídeos els enviï a Saidavi@irdia.cat. ■

Agents de la Guàrdia Civil van anar a l'Autoritat Catalana de la Competència pel cas 3%, ahir ■ MARTA PÉREZ / EFE

L'Autoritat Catalana de la Competència, esquitxada en el cas 3%

Redacció
BARCELONA

La Guàrdia Civil va anar ahir a requerir documentació a la seu de l'Autoritat Catalana de la Competència (ACCO) i de vuit empreses en una investigació derivada del cas 3% i CDC, que investiga l'Audiència

Nacional, per acreditar si les companyies van pactar amb la Generalitat repartir-se obres públiques. Segons EFE, la investigació arrenca de la documentació trobada a Infraestructures.cat el 2015, en què es relaciona empreses privades amb GISA, REGSA, ATLL o BIMSA. ■

MALEÏDA HEMEROTECA 21 de novembre del 2017

XEVI SALA

En defensa dels drets dels represaliats

Les 15 famílies dels presos polítics i dels consellers exiliats a Brussel·les decideixen crear una entitat per protegir els seus drets, especialment els drets d'expressió, d'associació i d'autodeterminació. L'Associació Catalana pels Drets Civils canalitza des de llavors la solidaritat i defensa dels represaliats.

Treballadors públics a la plaça de Sant Jaume ■ J.R.

Concert reivindicatiu de l'ANC

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) es proposa organitzar en un temps rècord un macroconcert reivindicatiu de tres hores per recollir fons per a la caixa de solidaritat. La data anunciada per l'entitat: el 2 de desembre.

Els funcionaris, contra el 155

L'administració catalana no funciona amb normalitat, en contra del que afirma la propaganda de les autoritats espanyoles. És la conseqüència de l'aplicació de l'article 155, segons denuncia l'entitat ServidorsCAT, associació creada a finals

del mes d'octubre per preservar les institucions catalanes. Centenars de funcionaris catalans es manifesten a la plaça de Sant Jaume de Barcelona per denunciar aquesta paràlisi per culpa de la intervenció de l'autonomia.

Segurnou
CORREDORIA D'ASSEGURANCES

VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat.

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

26N

Premis
Republicans
de l'Any.Veni al lliurament dels
Premis
Republicans de l'AnyDilluns, 26 de
novembre,
a les 20 h, a l'Auditori
Palau de Congressos de
GironaReserveu fins a 2
invitacions
a confirmacions@lrp.catUs confirmarem la
inscripció per correu
electrònicNo us perdeu un acte de
reivindicació i
d'agraïment als més
republicans

La gran trobada del setmanari La República

Jordi Cuixart, en una intervenció d'homenatge a Muriel Casals a Barcelona, l'any 2017 ■ ORIOL DURAN

Muriel Casals, en la
memòria col·lectiva**PREMI MEMÒRIA REPUBLICANA** • La República recorda l'expresidenta d'Òmnium **PÒSTUM** • És un record que no pot faltar en la primera edició dels premis**Carles Ribera**
GIRONA

Muriel Casals i Couturier (1945-2016) va ser un dels referents fonamentals del procés sobirania fins que un dissortat accident del qual no es va poder recuperar va posar fi a la seva vida el febrer del 2016, quan feia pocs mesos que havia estat escollida diputada a les llistes de Junts pel Sí. En la primera edició dels Premis Republicans de l'Any era inexcusable fer un reconeixement a una de les persones que, des de la seva capacitat de generar empatia i sinèrgies, va treballar per avançar cap a la república catalana. Així, des del setmanari La República, organitzador dels guardons que es lliuren dilluns vinent a l'Auditori Palau de Congressos de Girona, s'ha decidit atorgar-li a títol pòstum el premi Memòria Republicana, destinat a honorar el record

d'aquelles persones, ja desaparegudes, amb una trajectòria exemplar en el món del republicanisme.

En aquest sentit, la trajectòria vital i política de Muriel Casals és in-

discutible, molt especialment l'última etapa com a presidenta d'Òmnium Cultural, una entitat històrica del catalanisme que sota la seva presidència va fer un gir estratègic i modernitzador destinat a eixamplar i consolidar la base sobirania i fer una tasca imaginativa i constant per atraure simpatitzants al terreny del sobiranisme i del dret a decidir.

Vetllada intensa

El guardó pòstum que es concedeix a Muriel Casals se suma al premi d'Honor ex-aequo a tots els presos i exiliats polítics i als membres dels CDR Tamara i Adrià Carrasco, així com als sis premiats per votacions dels subscriptors de La República, El Punt Avui, L'Econòmic, L'Esportiu i Catalonia Today, que són Jaume Roures, Lluís Llach, Valtònyc, Jordi Borràs, l'Associació de Municipis per la Independència i l'entitat solidària Proactiva Open Arms.

Obsequi. Tots els assistents a la cerimònia rebran aquesta insígnia commemorativa de l'acteReserveu fins a 2 invitacions a
confirmacions@lrp.cat o al 972 18 64 47 (de 9 a 14 h)